

מ"ת 41844/11/23 - ח"כ אלמוג כהן נגד מדינת ישראל, פלוני אלמוני

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 41844-11-23 מדינת ישראל נ' אלמוני(אסור בפרסום)

לפני מבקש נגד משיבים	כבוד השופטת רחל תורן
ח"כ אלמוג כהן באמצעות עו"ד אפרים דמרי	
1. מדינת ישראל באמצעות עו"ד עמית גינת - פמ"ד	
2.	
3. פלוני אלמוני (אסור בפרסום) באמצעות עו"ד עדי אייזנר	

החלטה בבקשה לצמצום צו איסור פרסום

(מותרת בפרסום בהתאם להסכמת הצדדים ולהחלטה מיום 20.2.24)

בפני בקשה של ח"כ כהן לצמצם את צו איסור הפרסום בפרשה זו, באופן שיפורסם שמו של הנאשם. המבקשים אחרים בתיק זה, ידיעות אחרונות והכתבים אילנה קוריאל ויואב זייתון, שביקשו אף הם לצמצם את צו איסור הפרסום, ויתרו, בשלב זה, על דרישתם לפרסם את שם הנאשם. המשיבה 1, המאשימה, מתנגדת לבקשה, וכך גם המשיב 2, הנאשם.

רקע והליכים קודמים

- ביום 20/11/2023 הגישה המשיבה 1 כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים נגד המשיב 2 בגין עבירות ביטחון שונות.
- בד בבד, הגישה המשיבה 1 בקשה להטיל צו איסור פרסום גורף על כלל פרטי כתב האישום ופרטיו של המשיב 2, והכל מטעמים של ביטחון המדינה. בדיון שנערך ביום 20/11/2023 ובהסכמת המשיב 2, הוצא צו איסור פרסום גורף על פרטי הנאשם והתיק בכללותו, וכן הורה בית המשפט כי הדיון יתקיים בדלתיים סגורות.
- ביום 21/12/2023 הגישו ידיעות אחרונות והכתבים האמורים בקשה לבטל או לצמצם את צו איסור הפרסום שהוצא. המאשימה והמשיב 2 התנגדו לבקשה, וביום 10.1.24 התקיים דיון במהלכו הגיעו הצדדים להסכמה לפיה תפורסם פרפראזה על הפרשה.

4. בסוף ינואר 2024 פנו המאשימה, ידיעות אחרונות והכתבים וכן ח"כ כהן, בבקשות לצמצום נוסף של צו איסור הפרסום. המשיב 2 התנגד לבקשות, אולם בדיון שהתקיים היום, 12.2.24, הגיעו הצדדים להסכמה כי כתב אישום מושחר שהוכן על ידי המאשימה, הוגש לבית המשפט וסומן ר.ת.1, יפורסם, אולם פרטיו של הנאשם ייוותרו חסויים. הסכמה זו הניחה את דעת הצדדים, למעט ח"כ כהן שביקש כאמור לפרסם בנוסף את שמו של הנאשם, זאת, על אף שבבקשה שהגיש בכתב עמדתו הייתה שונה, והוא ציין בסעיף 8 בה כי אם תונח תשתית רפואית מתאימה: **"מוכן המבקש להסכים ששמו וכל פרט מזהה עליו יישארו חסויים"**.

טענות הצדדים

5. לטענת המבקש, שמו של הנאשם פורסם כבר ממילא ברשתות, ובנוסף, חשיפת שמו של הנאשם תסייע לו להבין את המניע שהביאו לבצע את המיוחס לו, וזהו חלק מתפקידו כמשרת ציבור לפקח על הליכים חקירתיים ופוליטיים. יודגש, כי טענות נוספות והשערות שהעלה המבקש בבקשתו ואינן נוגעות לשאלת הפרסום, אינן חלק מזירת המחלוקת ולכן לא התבקשו הצדדים להגיב להן.

6. המאשימה, המשיבה 1, מתנגדת לבקשה. לטענתה אין לפרסם את שמו של הנאשם מטעמים של ביטחון המדינה. לתמיכה בטענתה השמיעה המאשימה, במעמד צד אחד, שלושה נציגים של מערכת הביטחון, ביניהם ראש מחלקת ביטחון המידע באמ"ן, שפרסו בפני בית המשפט את הטעמים הביטחוניים המצדיקים אי חשיפת שמו של הנאשם או כל פרט מזהה אודותיו.

7. ב"כ הנאשם, המשיב 2, מתנגדת אף היא לבקשה, בשל הטעמים הביטחוניים ובשל החשש לפגיעה בפרטיותו של הנאשם מטעמים רפואיים.

דיון והכרעה

8. עקרון פומביות הדיון הינו עקרון-על בשיטתנו המשפטית, שזכה לעיגון חוקתי על-חוקי. בסעיף 3 לחוק יסוד: **השפיטה**, וכן בסעיף 68(א) לחוק **בתי המשפט**, [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן: "**חוק בתי המשפט**") נקבע כי "**בית המשפט ידון בפומבי**". עיקרון פומביות הדיון הינו עיקרון יסודי בשיטתנו המשפטית, המגלם את אחת משלל פניו של עיקרון חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת: "**חופש הביטוי - והחופש לקבל מידע בכלל זה - הוא חלק בלתי נפרד מן האתוס המשפטי שלנו, הוא ניצב בראש החירויות שעליהן מושתת משטרנו הדמוקרטי ויש לו "מקום של כבוד בהיכל זכויות היסוד של האדם" ... בשורה של פסקי דין הועלתה על נס "חשיבותה המכרעת של זכות עילאית זו"** (בג"ץ 2753/03 קירש נ' ראש המטה הכללי של צה"ל, פ"ד נז(6) 359, 376, וההפניות שם).

9. עקרון פומביות הדיון מבטיח, בין השאר, שקיפות ביחס לפעולתן של המערכות השלטוניות וביקורת ציבורית

עליהן. לצד זאת, קיימים אינטרסים נוספים בעלי חשיבות ציבורית, שלשם הגנתם הוענק לבית המשפט שיקול דעת להורות כי דיונים יתקיימו בדלתיים סגורות. כך למשל, כאשר קיים חשש ממשי לפגיעה בביטחון המדינה, ייסוג מפניו עיקרון פומביות הדיון, לעתים באופן גורף, ולעתים באופן חלקי, וזאת כאמצעי אחרון ובזהירות המרבית המתבקשת.

10. באשר לאיזון בין שיקולי הביטחון ועיקרון חופש הביטוי ראו בג"ץ 680/88 **מאיר שניצר נ' הצנזור הצבאי הראשי, מר יצחק שני**, פ"ד מב(4) 617, בו נקבעו מושכלות היסוד:

"... ללא ביטחון אין קיום למדינה, ואין קיום להסכמה החברתית עליה היא בנויה. ממילא אין קיום לחירויות היחיד שהמדינה נועדה להגשימן. מכאן מרכזיותם של ערכי הביטחון במכלול ערכיה של שיטת המשפט. ללא חופש ביטוי, אין מאפשרים לאמת להיחשף, אין מאפשרים לאדם להגשים את עצמו, ואין מאפשרים למשטר הדמוקרטי, המבוסס על החלפת דעות, להתקיים. החלפה חופשית של מידע, דעות והשקפות היא תנאי חיוני לקיומו של משטר דמוקרטי, המבוסס על שלטונו של העם, על-ידי העם, למען העם... (שם, פסקה 13).

ובהמשך:

"החברה הישראלית כיום, הרואה בצורך להגן על הביטחון ועל שלום הציבור מזה ועל חופש הביטוי מזה, לא יכולה למצוא איזון ראוי ביניהם, במבחן שונה ממבחן הוודאות הקרובה." (שם, פסקה 16).

11. באשר לפרטי זהותם של בעלי דין, נקבע בפסיקה כי פרסום שמותיהם של בעלי דין מהווה נגזרת של עיקרון פומביות הדיון, וראו, בין השאר, את בש"פ 2211/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.04.15) בפסקה 9, וההפניות שם:

"כידוע, פרסום שמותיהם של בעלי דין, ובכלל זה נאשמים, הוכר בפסיקתו של בית משפט זה כנגזרת של עקרון פומביות הדיון ... עם זאת, עקרון פומביות הדיון - ככל העקרונות, האינטרסים והזכויות - איננו מוחלט, ונקבעו לו חריגים אחדים... חריגים אלה (ואחרים) מבטאים את האיזון העקרוני שהתווה המחוקק בין עקרון פומביות הדיון לבין זכויות ואינטרסים שונים של בעלי הדין ושל הציבור בכללותו, ביניהם הזכות לשם טוב והזכות לפרטיות..."

12. אחד החריגים לכלל פומביות הדיון קבוע בסעיף 70(ד) **לחוק בתי המשפט**, והוא מותנה בהתקיים אחת מארבע חלופות שונות: כאשר קיים צורך להגן על בטחונו של בעל דין, לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיותו, לשם מניעת פגיעה בפרטיות בשל חשיפת מידע רפואי אודותיו, או לשם מניעת פגיעה בפרטיותו של אדם עם מוגבלות שכלית או נפשית, וראו למשל ע"פ 8861/22 **דנה ושולה סטודיו בע"מ נ' מדינת ישראל** (20.04.23), בו נקבע כי פרסומם של פרטי מידע מסוימים הנוגעים ל"**צנעת חייו האישיים של אדם**", ובהם

מידע באשר למצב בריאותו, "עולה כדי פגיעה בפרטיות (סעיף 2(11) לחוק הגנת הפרטיות; וראו גם סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט שמכיר בכך שחשיפת מידע רפואי מובילה לפגיעה בפרטיות)", וכי פרסום אותה פרשה, שהיה משובץ בפרטים רגישים, צפוי לפגוע בפרטיותו, בעיקר בכל מה שנוגע למצבו הרפואי, דבר המצוי בליבת הזכות לפרטיות, ולפיכך, הוחלט שם כי הפרשה המדוברת תפורסם באופן כללי, אולם ייאסר פרסום פרטים שיאפשרו את זיהויו של המשיב ושל מצבו הרפואי.

13. אעיר כי הטענה שזהותו של הנאשם כבר פורסמה בדרך לא דרך ברשתות, ולדברי באת כוחו של המשיב 2 מדובר בפרסום שנמחק בינתיים, אינה ממן העניין, שכן אם זו פורסמה באופן זמני ללא שהדבר הותר, וחרף קיומו של צו איסור פרסום גורף, אין זה מתפקידו של בית המשפט להכשיר בדיעבד את הפרסום ולהנציחו. המבחן לפרסום שמו של נאשם הינו המבחן שנקבע בחוק בתי המשפט ובפסיקה, והוא תוצאה של איזון שיש לעשות בין עיקרון הפומביות מזה לבין זכויות ואינטרסים שונים, במקרה זה ביטחון המדינה והזכות לפרטיות.

14. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ואת נציגי מערכת הביטחון, שוכנעתי כי חשיפת שמו ופרטיו האישיים של הנאשם או כל פרט מזהה אודותיו, לצד קשירתם לאשמות שעניינן פגיעה בביטחון המדינה, זאת בשים לב לסוג המידע לו נחשף, למועד ביצוען לכאורה של העבירות המיוחסות לו, למצב הלחימה בו שרויה עתה מדינת ישראל, ולמצבו הרפואי, עלולה להביא לפגיעה בביטחון המדינה. הסתברות הפגיעה בביטחון המדינה בשל פרסום פרטיו של הנאשם גבוהה במידה המצדיקה את איסור פרסום השם בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה.

15. נראה לי כי פרסום כתב האישום המושחר שהותר היום לפרסום, הכולל למעשה את כלל פרטי הפרשה, למעט פרטיו האישיים של המשיב 2, ולמעט שמותיהם של גורמים צבאיים נוספים, מגשים את עיקרון פומביות הדיון וזכות הציבור לדעת, וכי הפגיעה בעיקרון זה בשל אי פרסום שמו של המשיב 2 וכל פרט מזהה אודותיו, מבטאת את האיזון הנכון בין האינטרסים השונים, והיא מוצדקת בנסיבות העניין.

16. למעלה מכך, שוכנעתי כי אף מן הטעם של מניעת פגיעה חמורה בפרטיותו של הנאשם, אין לאפשר את הסרתו של צו איסור הפרסום על שמו, שכן הפרסום עלול להביא לחשיפת מידע רפואי אודותיו, וראו למשל בש"פ 9999/17 משה זורנו נ' מדינת ישראל (27.12.17) ולרע"א אליהו חברה לביטוח בע"מ נ' פלונית (23.04.13).

אשר על כן, הבקשה נדחית וצו איסור הפרסום על שמו של המשיב 2 ועל כל פרט מזהה אודותיו יישאר בתוקפו.

**ניתנה היום, י"א אדר א' תשפ"ד, 20
פברואר 2024, בהעדר הצדדים.
רחל תורן, שופטת**

